

Cartea „Drepturile omului și ordinea mondială”, aduce în atenția noastră nouă eseuri.

Autorul Ovidiu PREDESCU surprinde în eseuri *contextul existent al schimbărilor din jur*, care au loc într-un ritm amețitor, uneori omenire nu realizează vulnerabilitățile ce se adaugă în istoria acesteia, iar atunci când provocările sunt semnificative, societatea pare a avea la îndemână *Dreptul* pentru a se proteja.

Fiecare capitol este centrat pe ideea de **RECIPROCITATEA, diferențiată**, de care depinde însăși procesul de înțelegere a ființei umane, care declanșează mecanismului existențial, depinde de nivelul de cunoștințe și de intensitatea schimbărilor din societate, influențează comportamentul altor ființe într-o lume în care nemulțumirea este tot mai evidentă.

De exemplu, în primul eseu „O lume a schimbărilor excepționale” autorul ne aduce în atenție că trăim într-o lume în care sunt tot mai evidente diferite nemulțumiri, citez „ care par să spulbere visul **OMENIRII** de a păși ferm pe drumul egalității politice și economice” *așa cum scrie autorul la pagina 20, și care ”conduc la violențe îndreptate împotriva organizării, ordinii și disciplinei sociale”*.

Încă de la începutul cărții am reținut câteva întrebări formulate cum sunt:

- Este oare capabilă omenirea să facă față provocărilor lansate de transformările excepționale din lumea contemporană?
- Suntem în măsură să-i pregătim pe copiii noștri pentru a ține pasul cu schimbarea - se pare singurul lucru sigur de azi?
- Ce sistem educațional va trebui să inventăm pentru a supraviețui și eventual a prospera într-o lume caracterizată prin incertitudine, care modifică esențial însăși paradigma vieții?
- Cum vor fi gestionate procesele de globalizare și globalitatea și care va fi rolul statului de drept în desfășurarea acestora în beneficiul umanității?

Și tot la început, autorul afirmă că „conștiința umană este în curs de modificare” pe fondul revoluțiilor tehnologiei informației și biotehnologiei...și semnaleză că , citez „foarte repede pe radarul societății omenești s-ar putea să apară o mare problemă din categoria „a fi sau a nu fi”.....”inteligența artificială va putea domina umanitatea și schimba cursul istoriei”.

De asemenea, autorul atrage atenția asupra rolului negativ pe care îl au comunitățile virtuale de socializare, în special în ceea ce privește criminalitatea informatică. Propune ca măsură - ca domeniul inteligenței artificiale să fie reglementat corespunzător astfel ca, specia umană să fie protejată, nu invers.

Ființa umană, în trăirea sublimă, nu poate să se protejeze singură sub asaltul atâtor stimuli necunoscuți, dar depinde de noi concluzionează autorul, ...citez „ca modul în care vom trăi să aibă urmări dintre cele mai benefice asupra vieții noastre, iar pentru atingerea acestui deziderat, puterile în stat, adaptându-se cât mai bine noului set de norme, vor trebui să fie și separate, și în echilibru, dar mai ales să dialogheze și să colaboreze loial pentru a găsi soluții optime pentru viețile și carierele noastre”.

Chestiunea principală culturală a vremurilor noastre este educația, iar legat de cultură, politică și putere în societatea noastră contemporană, chiar în statul de drept, autorul constată că a luat naștere disprețul față de lege.

Autorul afirmă că înainte de a globaliza orice altceva, cu referire specială la drept, ...”trebuie realizată globalizarea spirituală a umanității, adică a demnității fiecărui om”. De asemenea, apreciază că “omenirea se confruntă cu o puternică criză a mondializării, caracterizată prin grave probleme de ordin economic, politic, social dar mai ales de natură spiritual-morală”.

Epoca modernă nu mai este una a cunoașterii **ci una a COMUNICĂRII** (p.91).

Sunt încântată ca am trăit această clipă împreună, încercând să comunic câteva mesaje pe care autorul le - a formulat în cuprinsul eseurilor, cu încrederea că cititorii cărții vor avea teme de reflecție.

Mulțumesc domnule profesor dr. Ovidiu PREDESCU pentru acest moment.

Prof.univ.dr. Elena-Ana IANCU